

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Dobay János.

A lap szellemi részét illető közlemények, úgy a hirdetmények és előfizetési pénzek a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyi) intézendők.

Kiadó hivatal: Kézdi-Vásárhelyt a Turóczi László könyvkereskedésében hová hirdetmények s előfizetési pénzek szintén küldhetők.

Tisztelettel felkérjük mindazokat, kiknek február havában mutatószámokat küldöttünk, hogy ha lapunkat nem dhajtják megtartani, ezt a czimszalagon jelezve, visszaküldeni kegyeskedjenek. Ellenkező esetben megrendelőiknek tekintjük és a lapot tovább is küldeni fogjuk.

Néppárt és annak lapja.

A Kézdi-Vásárhelyt megjelenő „Székely Híradó” multszámában azon szenzaciós hírrel lep-nemeg olvasóit, hogy Háromszék megyében közelebbi néppárti ujság alakul. Ezt az előleges kijelentést úgy kell értelmezni, hogy a függetlenségi „Székely Híradó”, mely eddig is elég kalandos politikát folytatott, s mely mindig tiltott szerelmi viszonyban élt az ultramontánizmussal és állandóan szolgálta a papi érdekeket, hirtelen átvédlik néppárti közlönyé. S hogy reményei nagyok, eléggé mutatja azon körülmény, hogy a hír szavai szerint az intézőkörök a három székely megyéből 600 előfizetőt remélnék. Ezen numerusba foglalt édes reménykedés képezi a leendő székely néppárti ujság legelső fundamentumát. Az intelligens székely népnek tehát azon szerencse jut osztályrészül, hogy bevallott nép-

párti programmalapja leendő. Igazán nagy öröm ez nekünk s nagy hála és köszönet érte ama bizonyos intéző köröknek, melyek azt akarják velünk, szabad székelyekkel, hogy gr. Zichy Nándor ur és egy néhány fanatikus katolikus pap által összeeszkábált néppárt szekerét toljuk. Mert hát mi is az a néppárt? Egy olyan párt, mely ugyan a népre apellál, de valóságban a főurak és katolikus papság érdekeit szolgálja. Felekezeti harcokat hirdet s a már részben szentesített egyházpolitikai törvények ellen izgat. Egy olyan párt, melyet már kizárólagosan katolikus jellegű fogva egyetlen humanus gondolkodó magyar ember sem fogadhat el, s melyet az egész független magyar sajtó egyhangulag elítél. Helyesen szólva, a néppárt nem egyéb, mint bigott főurak, a fanatikus róm. kath. alpapság, s a hecchezkláplányok pártja.

Az igaz, hogy miként a keserű orvosságot szirupban szokták beadni, a néppárt is hangzatos programmal szeretné magát a nép szívébe belopni, hanem a közelebből lefolyt országgyűlési képviselőválasztások alkalmával elé-

gő kitűnt, hogy mi a valódi cél, kiből áll és mit akara a néppárt, s hogy a programnak csak a teteje szinmez, az alja pedig iszap, melyben az antiszemitizmus, vallási türelmetlenség anarchista és szociál-demokrata tendenciák s egyéb ocsmány társadalmi betegségek bacillusai szabad szemmel felfedezhetők. — És ama bizonyos intéző köröknek nem pirul el az arca, hogy ilyen felekezeti ujsággal akarnak szerencsét próbálni, itt Székelyföldön, hol eddig a felekezetek békés egyetértésben éltek egymással.

A mit ma széles nagy Magyarországon egyetlen valamire való ujság sem mer megtenni, meg fogja tenni a „Székely Híradó”: beáll a sötét középkorbeli eszmék zsoldosává, szolgálni fog főuri és papi érdekeket.

Tehát az a büszke függetlenségi zászló, melyre ama szép tiszteletre méltó eszmék, Kossuth Lajos elvei vannak felírva, éppen itt Székelyföldön fog a sárba tiportatni, hogy hamis jelszók alatt feudál-klerikális szolgálatba álljon. Bizony a lokális érdekek sokra visznek némely intézőköröket!

S ti boldog 600-ak, kiket a le-

endő néppárti közlöny előfizetőknek kíván, tudjátok meg jó előre, hogy ama néppárttól ép oly távol esnek a népigazi érdekei, mint pl. Makótól Jeruzsálem s hogy azok, a kik ezen pártot megcsinálták, sohasem voltak a népnek igaz barátai. Bármilyen szép titulus alatt harcolnak is, ti jövőre sem várhattok több jót a főurak és papoktól, mint a mennyit eddig kaptatok.

Mi a néppárti ujság megindulását, mint fenyegető elemi csapást vagy veszélyes járvány közeledését konstatáljuk s értelmes népünket figyelmeztetjük, hogy az ovóintézkedéseket jó előre tegye meg. Ha valaki nem helyesli a kormánypolitikát, legyen ellenzéki, ebben nincs semmi baj, de hamis jelszók által ne engedje magát félrevezettetni s felekezeti harcokba belesodortatni. — Ez nem volna méltó a felvilágosodott székely néphez!

O.

A hét története.

A képviselőház népesebb, de a hangulat nem elkeseredett; tárgyalják az 1894-ik évi költségvetési

TÁRCSA.

Herkules a válaszuton.

Írta: Hevesi Jenő.

Néhány nappal karácsony előtt történt.

A szerkesztő rám meresztette zavaros színű szeméit és kiadta a szigorú parancsot:

— Borongó ur, írjon tárczát!

Én is, habár akkor még nem voltam szerkesztő, ijedten meresztettem ki a szeméimet.

— Tárczát írjak? — hebegtem.

— Igen! Még pedig egy fél óra alatt. A metőr várja már a kéziratot.

— Tárczát egy félóra alatt? — kérdém újból, elhűlve ezen a szokatlanul szigorú paranason.

— Nős és talán ön nem is volna képes erre? Ön, egy Borongó?!

— De kérem, vetém ellen, mi az istennyiláról írjak én egy jó tárczát, mikor nincs egy egészséges gondolat sem az agyamban?

— Hát írjon rosszat. Csak írjon?

Felsőhajtottam: Eszembe jutott egy szörnyű gondolat.

— Bántja valami a szívet? — kérdezte részvétellel a szerkesztőm.

— Igen, egy bus elégia.

— Menjen a pokolba az ön bus elégiaival. Kell is nekem az ön verse! Nekem tárcza kell, nem limonádó.

Tekintetem a pörceben véletlenül lapunk főmunkatársára, az ollóra tévedt. A szerkesztő észrevette.

— Csupán eredeti dolgozatokat veszek fel a karácsonyi számra. No de lásson hozzá, Borongó ur, a kitűzött határidő veszedelmesen közelit.

— Hát miről írjak, mikor nem tudok semmi érdekeset? Vagy arról írjak talán, hogy már két hónap óta nem kaptam fizetést.

— Borongó ur, ön egy nagyon prózai férfi. Önnek mindig olyan megvalósulhatlan tervei vannak! Írjon a szerelemről, ha másról nem tud...

— Nem vagyok szerelmes. Dühös vagyok!

— Annál jobb. A dühös ujságíró mindig jobb tárczát tud írni, mint a szelid ujságíró.

— De én a lehető legdühösebb vagyok!

— Még jobb. A dühös ujságíró feldühödött pillanatában mindenfélét összeír: vezérezikket, tárczát, apróságot, újdonságot, kritikát. Ön kezdje a tárczán.

— Uram, legyen kegyelmes irán-

tam! Tekintse leendő gyermekeimet és ne kívánja, hogy ebben a félig berugott állapotban meg tárczát is írjak!

— Mit? — kiáltá a szerkesztőm — ön be van rugva?!

— Sajnos, igen.

A szerkesztő szinte magánkívül borult a nyakamba.

— Oh hisz ez pompás, kitűnő, remek! Egydühös író, a ki még hozzá be is van rugva! Nagyszerű! Barátom, ön egy szerencsés fickó.

— De kérem...

— A magyar ujságolvasó közönség két hétig az ön tárczájáról fog beszélni. Egékig fogják önt magasztalni! Meg lesz alapítva a jövője!

Ez az utolsó érv hatott. Megtörtén hebegtem:

— Legyen meg az ur akarata... Egy félóra múlva meglesz... Elküldhetné érte...

— Tudtam, tudtam... dörzsölte örömeiben kezét az ön szigorú szerkesztőm.

És én hozzáfogtam a tárcza írásához. Egyik betűt a másik után vettem a hosszú „kutyanyelvekre.”

Írtam gyorsan, lélekszakadva. Az izzadság csak úgy esurgott homlokomról.

Egyszerre beállított az ujságírók réme: a szédőinas.

— Kirek készirat. A metőrur nem tudsz összeállítani a lapot.

— Jól van Hanzí, mindjárt meglesz. Addig ülj oda a sarokba és hallgass.

Hanzí a sarokba ült, én pedig gyorsan irtam tovább.

Épen, midőn hősömet utólérték üldözői a válaszuton, toppant be a szerkesztőm, vigan füttyörészve a Tarabum-dyeit.

— No, készül-e a tárcza?

— Mindjárt készen is lesz.

— Helyes. Gyujtszon rá.

— Mire?

— Furesa. Hát a szivarjára.

— Sajnálom, de a fizetésemből nem telik szivarra.

— Már megint a régi nótát fujja? Borongó ur, ön egy javithatatlan fickó. Gyujtszon rá az enyémből.

— Köszönöm.

— Mi lesz a tárcza címe?

— „Herkules a válaszuton.”

— A cím igen érdekes. Csak a tartalma ne legyen komisz.

(Vége köv.)

zett ki, bizonyítván azon igazságot, hogy nem kell idegenbe menni, hogy bajok legyenek.

A táncmulatság este 8 óra után kezdődött. Nemsokára megjött a ladi patronesse Nagy Ferenczné urnő, kit a rendező bizottság éljenzessel fogadott.

Kevéssel 9 óra előtt megjött a bál védnöke, hatolykai Pótsa József főispán ur. A mint a terembe belépett, a rendező bizottság körüle csoportosult s Kis Jenő bálbizottsági elnök megleg szavakban mondott köszönetet azon megtiszteltetésért, melyben a nőegylet bálját részesítette, mire főispán ur kijelentette, hogy örvend, ha a székelyi ipar fejlesztése s a nőegylet szép ügyének előmozdítása érdekében valamit tehetett. A rendező bizottság riadó éljenzessel fogadta a főispán ur lelkes szavait. A hivatalos rész ezzel befejeztetvén, kezdetét vette a tánc. Előkerültek a feledés homályából gyönyörű magyar tánczaink, a sormagyar és körmagyar s mi nagy gyönyörűséggel néztük végig a dőlczeg párokat. Szünet alatt megindult a vásár a tánczteremben s a mellék-helyiségekben felállított sátrakban s asztaloknál. Saját készítményű ételekkel szolgáltak fel hölgyeink és pedig elég jutányos árban. Ha hozzávesszük, hogy minden ételadaghoz kompót helyett egy-egy bájos mesely is járt, azt a csekély árt senki sem drágálotta. A megjelent hölgyek névsorát, a mint azt egyik kedves önkéntes reporterünk összeállította, ide íratjuk. — Jelen voltak:

Asszonyok: Tiszt. Székely Ivánné, Kökösi Károlyné, Szini Gyuláné, Bartók Károlyné, Szász Daniné, Török Bálintné, Nagy Lajosné, Cseh Viktorné, Gyulai Elekné, Varga Andrásné, Vellreiter Györgyné, Vellreiter Jánosné, Jakab Istvánné, Csizsár Imréné, Baricz Antalné, Dénes Lajosné, Fejér Árpádné, Kovács Károlyné, Ince Istvánné, Ince Balázné, Balogh Gyuláné, Szabó Józsefné, Kovács Bálintné, Török Samuné, Balázs Károlyné, Nagy Ferenczné, Csoma Károlyné, Dombi Domokosné, Csekme Lajosné, öz. Baka Daniné, Kis Lajosné, Kis Jenőné, Zsögön Medárd Jánosné, Jáni Józsefné, Dávid Istvánné, Tóth Lászlóné, Pongrácz Jánosné, Pócsa Gyuláné, Erdélyi Károlyné, Szabó Istvánné, Csizsár Dénésné, Czege Mártonné, Jakab Rudolfné, Sinkovits Ottóné, Ficzus Mártonné, Dobál Lajosné, Benkő Lajosné, Künle Tivadarné, Szilveszter Jánosné, Kolumbán Károlyné, Gábor Péterné.

Leányok: Albu Mariska, Márton Ida, Mari és Ilona, Babos Anna, Török Aida, Nagy Ilus és Irma, Dávid Mari és Pepi, Tóth Amália és Emilia, Kovács Anna, Zakariás Erzi, Jakab Karola, Csizsár Vilma, Pap Ilona, Baricz Anna és Mili, Pongrácz Mari és Ilka, Fejér Etelka, Kovács Irén, Róbert, Anna és Ilona, Szöcs Ida, Róza és Irma, Pócsa nővérek, Pócsa Erzi, Csoma Olga, Csekme Ilona, Jánosó Ida, Barta Zsuzsika, Forget Antonia, Barabás Mari, Kovács Ilona, Kolumbán Kata, Nagy nővérek Lázár leányai, Szöcs nővérek Mózes leányai, Dénes Teréz.

Csarnok.

Czerna Aladár férfi- és nőszabó levele a szerkesztőhöz.

Kegyeim magaslátán álló szerkesztő Uraság!

Ama sokszor említett részeges egyházfi és egy személyiségben harangozó becsümlési célzattal guny-szózatokkal illet. Fel vagyok avatva az ilyes támadásokhoz, hisz ő olyan, mint a rossz posztó, mely annál durvább, minél vénebb.

S hogy honhazafi szíveim tartalva csordultig teljen keserűséggel, még magán-életben való minőségem is folytonos sértési szándéklatoknak van kitéve.

— Urram! Szerkesztő ur! Hét gyermekeknek vagyok neveletlen apja és ezen többtagu magzattyaím, nemző apjukkal egyetemben guny-szózatokkal illetődnek, ama fenn jelzett itt-kányos harangozó Jámor Están, hahonszörü és ivásu kántor komája és ama vizet és bort egyenlő arányban bor titulusa alatt mérő bősé hober Móríz által. Magzattyaím közül a kisebbek gidák nak, az nagyobbak kecskék nek s magam czápnak tituláltatom általuk. De hát az én magasztos lolküetem felülemelkedik az csufolódások nivójának magaslátán és onnan nézem le őket. — Én boldogan viselem az czáp nevet, midőn dicső királynénk is Cap-Martin bájdus ligeteiben időzik.

Ily nevet viselni, nem ajang lelkom büszkesége! És hallgasson az én keblem, ha az honhaza szenved! És pedig szenved, mert szent válásunk zászlója aláhanyatlott. Komisz polgári kezek vezetlndik ennekutána az anyakönyvet s talán ugyanazon tinta irandja be az kis ártatlan csecsemőt, mely tinta exekueziótküld az adót nem fizető honhazafiak nyakára! Ach, átkos liberális korszellem! S még ama fenn jelzett részeges férfit, Jámor Están, akar polgári anyakönyv vezérlő lenni!... Ha, ha és ha! En csak kaczeczegom ezen ember felütl elméjének bősé futamait. Hét magzattyaím fejére mondom, hogy ama gyermek születési folytonosságot, melylyel az ég kedves hitvesemmel való rokonszenves összeköttetésünköt éveknek folyamatlán megkoronáza, merész kezekkel megakasztom, mintsem csalárdom valamely tagozatára azon szenyfolt boruljon, hogy Jámor Están kezei által nyerje a szent keresztvizet. Nem soha!

Zajos derűtlenséggel és szünni nem akaró üdv riongással fogadám a hirt, hogy nem sokára jöni fognak dicső körünkbe veres tollas ellenzéki hazafiak, hogy összeféreljék elrepedt és egy kissé elrongyosodott ellenzéki hitünket, hogy megstoppolják honhazafiságunk elernyedett posztóját. Az mi falai helységünkben ugyan magam vagyok veres tollas, hajh de ennek az egynek nagy szíve van. — Menni fogadok egyedül a nagy férfi elébe, zászlóval kezemben s tümöt és szümmöt felajánlandom a haza oltárára. Aztán karöltve haladandunk az keresmába és ő beszélni fog az átkos kormányról s én bősé dühvel fogom viharos éljenzésemmel honhazafi kötelességemet leróni. — S ha aztán a nagy hazafi egy rend gonyát is csináltat velem, szümm összes halálját adandom neki. Jövel tehát te boldog óra s jövel te nagy férfiu, van Kárbahágón egy honhazafi, ki képes leend veled e romlásnak indult honhazát megmenteni.

Fogadja Szerkesztő ur honfiai tiztelettem írásbeli kifejezését.

Czerna Aladár,

férfi és női szabász,
és a kárbahágói leendő néppárt
jelenlői vezére.

Irodalom.

A gazdaközönség figyelmébe. Mindenesetre nagy befolyással van a gazdaközönségre, hogy a gazdasági tudni valót a jelen nehéz viszonyok között, honnan szerezi be. Tekintve

hogy ma már minden osztály a társadalomban külön szaklapokkal rendelkezik, elmondhatjuk azt, hogy a gazdaközönség az, mely leginkább nélküli saját szakmájába vágó gazdasági értesítőit.

Mindezen hiányban segíteni akarva indult meg a Kolozsváron megjelenő „Mezőgazda” című hetilap.

A helyett hogy megdicsőjük e helyen is az említett lapot és annak irányát elégséges lesz azon tudat, hogy annak élén oly egyének állnak, kik e téren hosszas küzdelmek után maguknak széles körű ismeretességre tettek szert. Főszerkesztő K. Vörös Sándor kir. tanácsos gazdasági tanácsotzi igazgató, felelős szerkesztő Páter Béla gazd. ténintézetű rendes tanár.

A népszerűség és korszerűségén kívül megemlítjük, hogy állandóan foglalkozik az említett lap az állattenyésztés, növénytermelés, kertészet, szőlőszet, borászat, gépek és eszközök leírásával, továbbá állandó rovatokat közöl: Kormányintézkedés, — Egyleti élet, Irodalmi rovat, — Szak-közlemények, — Vegyes közlemények, — Piaci értesítő czimek alatt.

Midőn a gazdaközönségünk figyelmét e lapra felhívjuk, hisszük, hogy az aránylag olcsó árak tekintetbevételével e lap iránt melegen érdeklődni fog. — Előfizetési ára évnegyedre 1 frt 50 kr, félévre 3 frt, egész évre 6 frt. Okleveles gazdászok évi 4 frt kedvezményes árért fizethetnek elő e lapra.

Megjelent a „Föld és Népe” című népszerű földrajza és népismeri folyóirat 11 és 12-ik füzet. E rendkívül érdekes mű György Aladár szerkesztésében és Mohner Vilmos kiadásában jelenik meg. — Melegen ajánljuk az olvasó közönség figyelmébe. Egy füzet ára 30 kr.

Ujdonságok.

— Kinevezések. A földmívelésügyi miniszter Schmidt József min. tanácsos távozása következtében a lótenyésztési főosztály vezetésével ideiglenesen Nagy Gábor osztálytanácsost, városunk kitűnő szülöttét bizta meg, aki már hatodik éve teljesítette ügyis a helyettesi teendőket a főnökök gyakori utazása és távolléte alatt. Továbbá a marosvásárhelyi kir. ítélőtábla elnöke a marosvásárhelyi kir. ítélőtábla kerületébe Tuzson György kézdi-lehményi lakos végzett joghallgatót díjas joggyakornokká nevezte ki.

— **Ellenzéki kirohanás.** Szeretve tisztelt laptársunk a „Székely Híradó” mult számának első cikkében egy mérgesebb fajtájú kirohanást intévöz megynék főispánja ellen, azt vetvön szemére, hogy ő az oka annak, hogy Háromszékvármegyében a tanfelügyelők oly gyakran változnak s ő az oka, hogy Danes Bertalan ur is áthelyeztetett, mi nyilvános kárára van megynék tanügyének. Hát erre a roszakarat által sugalmazott cikkre mi csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy az áthelyezés és az ugynevezett „főispáni szeszély” között mi összefüggést nem látunk; hanem azt igenis tudjuk, hogy a mi főispánunknak megynék kultur történelmében olyan fényes szerepe van, hogy őt jogosan megilleti azon tisztelítói czím, melylyel e megye tanítói felruházták, ennél fogva főispánunkat megynék tanügyének fejlesztése körül nem gáncs, hanem csak elismerés illeti. A mi a tanfelügyelők gyakori áthelyezését illeti, ez tudomásunk szerint mindig az illetők kérése folytán történt, tehát ezekből főispánunkra nézve semmi konsekvenciákat levonni nem lehet. Főispánunk személye bizonyosan felül áll az ilyen apró támadásokon s mi csak arra szoritkozunk, hogy konstátálva főispánunk fényes érdemeit — miket

a „Székely Híradó” is nem egyszer elismert — kimondjuk azt, hogy az ilyes vádaskodás igen ildomtalan dolog, s az odium arra száll vissza, kitől származott.

— **A serum-bál** bálkirálynőire szép számmal érkeznek a szavazatok, ma Nagy Simi urfi volt szerkesztőségünkben, s felajánlott egy szép virágcsokrot a leendő bál királynő részére. Szíves köszönettel vettük, de kikötöttük, hogy az ne legyen parfümírozott csinált virág, hanem valódi élővirágokból legyen összeállítva, s fűdíszt a korán nyíló gyöngyvirág képezze.

— **Cseléd kötelesség.** Van K. Vásárhelyt egy öreg ember, ki nagyon sokat ad arra, hogy reggel, midőn kilép házából, kivel és mivel találkozik. Hogy babonás aggályaitól egyszersmindkorra megszabaduljon, a kedvező jeleket maga hozza létre és pedig azon igen elmés módon, hogy cselédének megparancsolja, hogy midőn ő kilép házából, mindig telt vizes kártyával jöjjön vele szembe. A cseléd ezen kötelessége évről-évre belefoglaltatik a cseléd szerződésbe s a mi emberünk teljesen nyugodt, hogy az ő szerencsésjét az a mindennapi tele vizes kártya hozza meg!

— **Egy katonai szolgálati érem** elvesztett. Megtaláló jelentkezzék a kvhelyi rendőrségnek, hol megfelelő jutalomban részesül.

— **Ujoneczok.** Márcz. 1. 150 honvéd ujonecz vonult be Kvhelyre. Most még „hallja a kender”-ek, de néhány nap mulva, ha az uniformis rájuk kerül, a termet dölczegen kiegyenesedik, s az arezra büszke önértet ül, „vitéz urak”-ká lesznek. Ma még csak egy-egy szánó mosolyban részesülnek a konyhahölgy világa részéről, de néhány nap mulva ők lesznek minden kapu alji idyll hősei.

— **Difteritisz.** Kvhelyt ujabbán 2 difteritisz eset merült fel, mindkettő enyhébb jeleggel. Mindkét esetben szerum alkalmaztatott.

— **Szállítási statisztika.** Hogy milyen élrnk forgalmat csinálnak szeszgyáraink, mutatja azon hivatalos kimutatás, melyet a mult havi állatszállításról kaptunk. Ezen kimutatás szerint febr. havában 206 drb. hizott állat szállítottatott el és pedig Budapestre 30, s Bécsbe 176 drb. — Aztán mondja a német sógor, hogy nem szeretjük! — A legjavát neki adjuk s magunk pedig esszük azt a húst, a mi megmarad!

— **Lépre került tolvajok.** Mult számunkban említettük, hogy a kézdíjárshelyi rendőrség J. E. vendéglős segélyével letartóztatta azon jó madarakat, kik esténként az utcakörökön állongáló szekerekről ruhákat, pokróczokat, s egyéb ingóságokat elemeltek, sőt egy ízben a lovokról is levágták a hámoikat. A károsok feljelentése most már egymást éri a rendőrségnek s az eddig kiderített kár is szép összegre rug. — A jeles társaság 3 tagból áll, ugymint Kovács Ferenc és György testvérek közül s előbbinek szeretője, Szekeres Ilkából. Mindhármán sokszor büntetett munkakerülő esavargók. A rendőri nyomozat rendén a lopásokon kívül kiderült azon mélységes erkölcsi romlottság is, mely ezen elzúllott emberek családi életét jellemzi. Ezen dolgok természetesen nem irhatók le, de szomorú bizonyosságot nyújtanak arról, hogy hová sülyedhet egy ember. Tettesek különben átkísértettek a helyi törvényszékhez.

— **Betörés.** Görbenes Lajos és társa lebményi cigányok a farsang végére egy jó napot akartak maguknak csinálni s ezt oly módon akarták elérni, hogy éjnek idején sötét lopási szándékkal utnak indulának.

A művellet keresztül vitelére Lukács Fodor János uram portája igen alkalmas terennumnak mutatkozott, mivelhogy a gazda nem volt honn, lopni való pedig volt bővíben. — A két sötét szándéka és arcu cigány be is tört a lakásra s minden felkelhetőt és olthatót összeszedve elillanni készült, ámde a gondviselés — a bakter személyében — a legutolsó pillanatban megjelent s a cigányokat lefűlvél, bekísérte a dutyiba.

— **Jótekonny ezélu**, szépen sikerült, zárkórú tánczestély volt ez év február hava 10-én Pávan. E kis községben ily jótekonny ezélu tánczestélyek jövedelméből négy év lefűlása alatt, egy szép és nemes ezél lett elérve, a mennyiben a templomhoz vezető út — mely eddig a legelhangyottabb állapotban volt — szép kölépésökkel lett ellátva; most egy más, éppen ily nemes ezél tüzetvén ki, ennek alapja is meg van már vetve; a nevezett tánczestély elég szép anyagi eredménye által. A szép számu közönség, mint máskor, ugy ez alkommal is a legjobb kedvel mulatva, együtt maradt csaknem, reggeli 5 óráig, a rendezők fáradságának jutalma: a szép eredmény, a megjelentek áldozatkészségükért megfálalták a kárpótlást, egy jól töltött estének szép emlékével távoznán el. A jótekonny ezélu felűfizetni sziveskedtek:

Szász Márton 3 frt, Beno Ilonka k. a. (nem jelenhetvén meg, elkűldte), Bartha Károly, Kovács Sámuel 2—2 frt, Mihály Ádám, Bagoly József 1 frt 20—1 frt 20 kr, Deák Ferencz 1 frt 30 kr, Csia György, Bartha Imre, Jakabfi Gergely, Miskolezy Vilmos, Domes Péter, Deuts Lipót, János Lajos, Csekme György 1—1 frt, Zsidó Gergely 70 kr, Balogh Albert, Bató János, Csekme Albert Benke Barabás, Diósi Józsefné, Fodor Náthán, Deuts Mór, John Adolf, Nagy Károly, Baróthi Antal, Ugron Géza, Janesó Károly, Deák Ferencz (Kovácsna), Fried Sámuel, György József, Finta László, Csekme Gyula 50—50 kr, Elekes László, Nagy Árpád 40—40 kr, Deák Lajos, Deák Antal, Csákány József, Vitályos Gyula 30—30 kr, Réthy József, Réthi Gergely, Bedő Sándor, Beno János, Bodor János, Sütő Kálmán, Gáspár Gergely, Hadnagy Károly, Bartha István, ifj. Nagy Károly, Székely Gergely, Kovács Gergely, Bedő Károly, Bartha József 20—20 kr, Gáspár Dénes, Csekme János, Nagy Ágnes, Nagy Albert, Karásony Lajos 10—10 kr. Bevétel 105 frt 10 kr., zta jövedelem 57 frt 21 kr.

RÖVID HIREK.

Női gyógyszerészek. A közoktatásiügyi miniszter kérdést intézett a budapesti egyetem tanácsához, hogy nők lehetnek-e gyógyszerészek. A tanács még nem határozott e kérdés felett. — Rabló gyilkosság. Galgócson 4 ember megvett egy vasúti szolgáértól 4 ókrt s árát kifizették. Később a pályáért lelőtték s mivel a pénzt nem találták meg nála, házához mentek s feleségét s kis leányát kinzással kényszerítették a pénz előadására. A gyermek elárulta, hogy a pénz a pénzében van. A rablók lementek a gyermekkel s ezalatt az asszony a pénzét ajtaját rájuk zárta s a vészjelét megadta. Nemsokára lovas csendőrök jöttek s a rablókát elfogták. A pénzében levő gyermeket a gazemberek ugy összetörték, hogy életéhez nincs remény. Gyilkos katoná. Szegeden egy Véczelka István nevű katoná megszókött s fegyverét magával vitte. Az

utána küldött katonák közül egyet és egy fiakker kocsist agyonlőtt. Csak nehezen sikerült a vérengző embert letartóztatni. — Monte-Karlóban a napokban ismét két férfi, egy bárrónó végezte ki magát, mivel egész vagyonukat elvesztették a kártyaszatálnál. — Gyilkos leány. Franciaországban egy szép leány nagybátyját, a ki őt elesábitotta s aztán elhagyta, 6 lövéssel megölte. Az esküszék a leányt felmentette.

Szerkesztői üzenetek.

Göb. Csak most olvashattuk el. Közönlük és közölni fogjuk.

B. I. Budapest. Lovél ment. Mi csakis egy előfizetést kaptunk Sz. M. úrtól. Ezt az ő javára könyveljük el. Nagyságától nem jött semmi. Az ügy állásáról értesítést kérünk. Lapok eddig adott címre pontosan mentek. A cikkek is jóni fog, csak egy kis türelmet kérünk.

Többször. A beküldött cikkek egy más után közölni fogjuk. Egy kis türelmet és elnézést kérünk, mert a legjobb akarattal sem lehet többet beszorítani a lapba, mint a mennyi fér.

Hirdetések.

Sz. 2273—1895.

Hirdetmény.

Háromszékvármegye tekintetes közigazgatási bizottsága 1895. évi február hó 5-én 202 szám alatt hozott határozatával a törvényhatósági közutakra az 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. években szállítandó fedanyagnak versenytárgyalás útján leendő biztosítását rendelte el.

Az egyes utvonalakra folyó 1895. évre szállítandó:

1. Aldoboly-bükszádi törvényhatósági közutra 985 kavieshalom 4325 frt 50 kr.
2. S.-Szt.-György, Hídvég, Baróth, és a kiágazó utakra 1445 kavieshalom 6043 frt 50.
3. S.-Szt.-György-Réty-Kovácsna-K.-Vásárhely közutra 1205 kavieshalom 5915 frt 50 kr.
4. K.-Vásárhely-Szentlélek-Kászoni közutra 485 kavieshalom 1584 forint.
5. S.-Szentgyörgy-Uzoni közutra 210 kavieshalom 735 frt.
6. Kilyén-Kökösi közutra 160 kavieshalom 560 frt.
7. Dálnokhegy-Szentkatolnai közutra 300 kavieshalom 1528 frt.
8. Czofalva-Borosnyó-Bodzai közutra 470 kavieshalom 1912 frt.
9. Nyén-Bodza-Krásznai közutra 950 kavieshalom 2933 frt.
10. K.-Vásárhely-Torja-Büds-Bükszádi közutra 315 kavieshalom 2347 forint 50 kr.
11. Maksa-Várhegy-Czofalva közutra 120 kavieshalom 720 frt.
12. Mikóújfalvi-Nagy-Bacsoni közutra 415 kavieshalom 1385 frt.

Összesen 7160 halom 29989 frt. költség összeggel.

A kaviesszállításnak 6 évre való biztosítása ezéjából az 1895 évi márczius hó 9-ik napjának délutáni 3 órájára az alispáni hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. Megjegyeztetik, hogy különben egyenlő körülmények között előnyben részesül azon ajánlattevő, a ki az összes utvonalakra ajánlkozik; noha egyes utvonalakra való szállításra is tehetők ajánlatok a fentebbiek szerint.

A versenyezni óhajtok felhívatnak, hogy az engedélyezett költség után számítandó és a részletes feltételek-

ben előírt 3 százaléknyi bántapénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 11 órájáig háromszékvármegye központi pénztárához annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatokban az árendés betűvel és számmal tisztán kiírva százalékokban jelölendő meg.

A szóban forgó szállításra vonatkozó felosztási kimutatások és részletes feltételek, valamint a szerződés mintája a vármegyei jegyzői hivatal helyiségében a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

S.-Szt.-Györgyön, 1895 február 2.1

Tompa Miklós,
alispán.

Tinct. capsici comp.

Ezen Horgony-Pain-Expeller néven is ismeretes, igazán népszerű háziszor most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bedörzslésnek fényesen bebizonyított közönségnél, csúznál, tagszaggatásnál stb. nál. A föld összes országában nagy elterjesztést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható. A

Tinct. capsici comp.
(Horgony-Pain-Expeller)

Kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzslések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utánzatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség is jól tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utánzatot ne kapjunk, bevarslás alkalmával vedjegyünkre, a vörös horgonyra figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszaautasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr. árban, üvegekben; Budapest: **Török József** gyógyszerésznél. Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thür.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és átfőlőnösen ismeretes házi és népszor.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgengeség, bűzös lehelet, lefűjtás, savanyu, felbűffőség, hasmenés, gyomorféles, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult lejjáadásánál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél ételekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidoknál.

Említtet bajoknál a **Máriaczellii gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrárt: **Török József** gyógyszerár Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kesztő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságot bizonyítom”.

e a **Máriaczellii gyomorcseppek** valódin kaphatók.

Kézdi-Vásárhelytt Kovács Ferencz gyógyszerésznél.

„Ne végy kovácestól szemet!” tartja egy régi közmondás.

Csak oly nagy üzlet, mint az enyém, mely első kézből beszerzett óriási árutömeget tart raktáron, nyújthatja a vevőnek a legnagyobb előnyöket.

Magán vásárlóknak igen szép minták ingyen és bármintve. Szabóknak eddig nem létezett dus választéku mintakönyvek bármintetlenül.

RUHASZÖVETEK:

Peruvien és dosking a magas klórus, szabályszerű kelmék egyenruhák, hivatalnokok, hadastyánok, tűzoltók, tornázók és urasági alkalmazottak részére; valamint posztók biliárd és játékasztalok, továbbá kocsilülések és bélésekre.

Legnagyobb raktára stíriai, karinthiai, tiroli, stb. lodenszöveteknek uri és női öltönyökhöz eredeti gyári árakon és olydus választékban, a minőt a legfokozottabb verseny sem nyújthat.

Legnagyobb választéka finom és tartós női kendőknek a legdivatosabb színekben. Mosószövetek, uti plaidok 4—14 frtig. Továbbá: **HOZZAVALÓK** (mint ujjabélések, gombok, tűk, ezerna stb. stb.) Értékes, szolid, tartós, tiszta gypaju kelmék és nem ócska rongyok, melyeket megvarratni is alig érdemes.

KAPHATÓK:

STIKAROFSKY J.-nél Brünnben.

Legnagyobb gyári szövetraktár fél millió forint értékben.

— Árúk szétküldése csak utánvétel mellett. —

Óvás! Ügynökök és házalók az ő silány áruikat Stikarofsky-féle áru gyanánt szokták kínálni. Hogy a t. közönség a tévedésektől megkíméltesse, ezennel kijelentem, miszerint én oly egyéneknek semmiféle feltételek mellett árukat nem adok.